

BG

BG

BG

Брюксел, 1.2.2010 г.

Ръководство¹

Прилагане на регламента за взаимното признаване по отношение на изделия от благородни метали

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Целта на настоящия документ е да изясни прилагането на Регламент (ЕО) № 764/2008² („регламента за взаимното признаване“ или „регламента“) при предлагането на пазара на изделия от благородни метали („ИБМ“) в рамките на ЕС. Настоящият документ търпи развитие и ще бъде актуализиран, за да отчита опита и информацията, предоставена от държавите-членки, компетентните органи и бизнеса.

2. РЕГЛАМЕНТ (ЕО) 764/2008 ЗА ВЗАИМНОТО ПРИЗНАВАНЕ

Регламентът се прилага за административни актове, адресирани до икономически оператори въз основа на техническо правило, по отношение на какъвто и да е продукт, предлаган законно на пазара в друга държава-членка, когато прекият или непрекият ефект от такъв акт е забрана, промяна, допълнително изпитване или изтегляне на продукта от пазара (член 2, параграф 1). Компетентният орган, който възнамерява да постанови такъв акт, е длъжен да спазва процедурните изисквания, определени в регламента.

Регламентът за взаимното признаване се прилага, когато са спазени всички посочени по-долу условия:

¹ Настоящият документ няма юридическа сила. Нито от Европейската комисия, нито от лицата, извършващи действия от името на Комисията, може да бъде търсена отговорност за начина, по който може да се използва съдържащата се в настоящата публикация информация, както и за евентуални грешки, които може да съдържа, въпреки внимателната подготовка и проверка. Настоящото ръководство не е задължително да отразява становището или позицията на Европейската комисия.

² Регламент (ЕО) № 764/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно установяване на процедурите, свързани с прилагането на някои национални технически правила за продукти, законно предлагани на пазара в други държави-членки, и за отмяна на Решение № 3052/95/ЕО, ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 21.

2.1. Административният акт (който се предвижда да бъде постановен) трябва да се отнася за продукт, който законно се предлага на пазара в друга държава-членка

Принципът на взаимното признаване се прилага в случаите, когато продукт, който законно се предлага на пазара в една държава-членка, се предлага на пазара в друга държава-членка. Според него държава-членка не може да забрани продажбата на нейна територия на продукти, които законно се предлагат на пазара в друга държава-членка, дори ако са произведени съгласно различни технически правила. В обхвата на регламента попадат както действителни, така и възможни откази за взаимно признаване. Поради това всяка държава-членка, която възнамерява да забрани достъпа до своя пазар, следва да спазва процедурата по член 6.

2.2. Административният акт (който се предвижда да бъде постановен) трябва да се отнася за продукт, който не е предмет на уреждане от законодателството на ЕС за хармонизация

Регламентът е в сила в областта извън законодателството за хармонизация, по отношение на продукти, за които не съществува хармонизация на законодателството на равнището на ЕС, или във връзка с аспекти, необхванати от частична хармонизация.

2.3. Административният акт (който се предвижда да бъде постановен) трябва да е адресиран до икономически оператор

Всички ограничителни решения на компетентен национален орган, адресирани до физическо или юридическо лице, което не е икономически оператор, не попадат в обхвата на регламента за взаимното признаване.

2.4. Административният акт (който се предвижда да бъде постановен) трябва да се основава на техническо правило

По смисъла на регламента³ техническо правило е всяка законова, подзаконова или друга административна разпоредба на държава-членка, която не е предмет на хармонизиране на равнището на ЕС:

1) която забранява предлагането на пазара на територията на тази държава-членка на определен продукт или тип продукт, който законно се предлага на пазара на друга държава-членка, или чието спазване е задължително при предлагането на пазара на този продукт на територията на държавата-членка, където е постановен или ще бъде постановен административният акт, и

2) която определя характеристиките, изисквани по отношение на този продукт или тип продукт, като например ниво на качество, производителност или безопасност, или размери, включително изискванията по отношение на името, под което се продава, терминологията, символите, изпитването и методите за изпитване, опаковката, маркировката или етикетирването, или

³ Член 2, параграф 2 от регламента.

3) която налага върху продукта или типа продукт, с цел защита на потребителите или опазване на околната среда, всякакви други изисквания, които влияят върху жизнения цикъл на продукта след пускането му на пазара, като например условия за употреба, рециклиране, повторна употреба или излизане от употреба, в случаите, когато тези условия могат съществено да повлияят върху състава, характера или предлагането на пазара на продукта или типа продукт.

2.5. Прекият или непрекият ефект от административния акт (който се предвижда да бъде постановен) трябва да е един от следните:

- а) забрана за пускане на пазара на този продукт или тип продукт;
- б) промяна или допълнително изпитване на този продукт или тип продукт преди да бъде възможно неговото пускане или оставане на пазара;
- в) изтегляне на този продукт или тип продукт от пазара.

Всеки такъв акт (който се предвижда да бъде постановен) трябва да бъде постановен съобразно с регламента⁴.

3. ИЗДЕЛИЯ ОТ БЛАГОРОДНИ МЕТАЛИ – ВИДОВЕ ПРЕЧКИ ПРЕД ТЪРГОВИЯТА

ИБМ обикновено са изделия, изработени от злато, сребро, платина (а в някои държави-членки — и от паладий) и някои сплави. Националните разпоредби за ИБМ се различават съществено. В повечето случаи пред търговията с ИБМ, които законно се предлагат на пазара в една държава-членка, могат да възникнат три основни категории пречки, преди те да могат да се предлагат на пазара в друга държава-членка:

- 1) Процедура за контрол на продукта, преди да бъде пуснат на националния пазар. В няколко от държавите-членки този контрол се осъществява от упълномощено ведомство по пробите и изпитванията (вж. точка 4).
- 2) Задължителната маркировка върху продукта, поставена от упълномощеното ведомство по пробите и изпитванията за указване на факта, че анализът е показал задоволителни резултати, или поставена от производителя или от трета страна за указване на производителя, характера на метала и стандартната му проба (вж. точка 5).
- 3) Задължителната стандартна проба, която е мярка за чистотата на златото, среброто и платината (вж. точка 6).

⁴

Член 2, параграф 1 от регламента.

4. УСЛОВИЯТА НА РЕГЛАМЕНТА ЗА ВЗАИМНОТО ПРИЗНАВАНЕ: СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА НАЦИОНАЛНА ПРОЦЕДУРА ЗА КОНТРОЛ ПОПАДА ИЗВЪН ПОЛЕТО НА ДЕЙСТВИЕ НА РЕГЛАМЕНТА

По силата на член 2, параграф 1 регламентът се прилага за административни актове (които се предвижда да бъдат постановени) въз основа на техническо правило, както това е дефинирано в член 2, параграф 2 от регламента. Конкретно за ИБМ техническо правило е всяка правна или административна разпоредба на една държава-членка, която:

- 1) забранява предлагането на пазара на територията на държавата-членка, в която е постановен или ще бъде постановен административният акт, на ИБМ, които законно се предлагат на пазара на друга държава-членка, или чието спазване е задължително при предлагането на пазара на ИБМ на територията на държавата-членка, където е постановен или ще бъде постановен административният акт, и
- 2) определя характеристиките, изисквани по отношение на ИБМ, като например ниво на качество, производителност или безопасност, или размери, включително изискванията по отношение на името, под което се продава, терминологията, символите, изпитването и методите за изпитване, опаковката, маркировката или етикетирването.

Тези технически правила могат да предвиждат задължително маркиране на продукта (вж. точка 5 по-долу) и/или задължителни стандарти за пробата (вж. точка 6 по-долу). От гледна точка на процедурата е важно да се различават два различни типа действия, които компетентните органи могат да предприемат, когато държавите-членки изискват ИБМ да бъдат одобрени от контролен орган (като например упълномощено ведомство по пробите и изпитванията), преди да могат законно да се предлагат на пазара на тяхна територия като ИБМ.

4.1. Прилагане на процедури за предварително разрешение за ИБМ

От една страна, когато съществува такава система за предварително разрешение, главна задача на контролния орган е да удостовери, че представените ИБМ отговарят на националните технически правила — когато отговарят, се предоставя предварително разрешение. Когато упълномощено ведомство по пробите и изпитванията има право да поставя маркировка на продукта и/или да разрешава или отказва достъпа на ИБМ до националния пазар въз основа на техническо правило, то ще бъде компетентният орган, който взема административно решение, както това е описано в член 2, параграф 1 от регламента, и поради това ще трябва да прилага регламента (вж. второто изречение на съображение 12).

От друга страна, съгласно системата за предварително разрешение продуктите, за които не е подадено изискваното заявление за предварително разрешение, или на които е отказано предварително разрешение, могат да бъдат изключени от пазара. Когато компетентните органи изключват ИБМ от своите пазари единствено защото за тях не е получено валидно предварително разрешение, те не вземат решение въз основа на техническо правило, за което решение се прилага регламентът (вж. първото изречение на съображение 12).

4.2. Заключение – прилагането на регламента по отношение на ИБМ

Тъй като самото задължение ИБМ да се подлагат на удостоверяване от страна на контролен орган не определя характеристики, които ИБМ трябва да притежава по смисъла на член 2, параграф 2, буква б), то когато ИБМ бъдат изключени от националния пазар единствено защото не са били подложени на удостоверяване от страна на контролния орган, не е налице решение по смисъла на член 2, параграф 1. Поради това действията на компетентния орган в такива случаи попадат извън приложното поле на регламента. Времетраенето на процедурата за предварително разрешение, нейната цена и други изключително процедурни изисквания също се изключват от обхвата на регламента.

Въпреки това действията по процедурите за предварително разрешение трябва да са съобразени с членове 34—36 от Договора за функционирането на ЕС (членове 28—30 от Договора за ЕО) (съображение 11) и ако компетентен орган отстрани ИБМ от пазара от съображения, че не отговарят на задължителните стандарти за проба, за да се предлагат на пазара като ИБМ, неговото решение се основава на техническо правило и попада в обхвата на регламента.

4.3. Практика на Съда на Европейския съюз

В решението си по делото *Houtwipper* (дело C-293/93)⁵ Съдът на Европейския съюз постановява, че при отсъствие на правила на Европейския съюз държавите-членки имат широка свобода на действие и сами определят подходящите мерки за справяне с опасността от измами. Изборът между предварителен контрол, осъществяван от независим орган и схема, позволяваща поставянето от производителя на печат за пробата, подкрепен от правила за качество, санкции и обучение, е въпрос на законодателна политика на държавите-членки; Съдът осъществява контрол върху избора единствено когато има „явна грешка в преценката“.

5. ЗАДЪЛЖИТЕЛНО МАРКИРАНЕ НА ПРОДУКТА

5.1. Въведение: видове маркировка върху благородни метали

Понастоящем в ЕС съществуват няколко различни видове маркировка върху благородни метали. Четирите най-често използвани маркировки са:

- Маркировка на ведомство по пробите и изпитванията, т.е. маркировка, указваща че ИБМ е изпитвано от конкретно упълномощено ведомство по пробите и изпитванията;
- Маркировка за отговорност (или маркировка на спонсор) на производителя. Маркировката за отговорност обикновено се регистрира в страната, в която се осъществява контролът над ИБМ, а в много случаи – в страната, която прилага Общата контролна маркировка (ОКМ);

⁵ Решение на Съда от 15 септември 1994 г., наказателно производство срещу Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper, дело C-293/93, точка 27.

- Маркировка за чистота (или маркировка за проба на метала), указваща характера на метала и стандарта на чистота;
- Общата контролна маркировка (ОКМ) е създадена от Конвенцията за контролните печати или Виенската конвенция⁶, която е в сила от 1975 година. Конвенцията е подписана от Австрия, Финландия, Норвегия, Португалия, Швеция, Швейцария, Обединеното кралство, Кипър, Чешката република, Дания, Унгария, Ирландия, Израел, Латвия, Литва, Нидерландия, Словакия и Полша (15 държави-членки на ЕС). Словения вероятно скоро ще се присъедини. ОКМ указва благородния метал и неговата чистота. Само определените съгласно условията на конвенцията национални ведомства по пробите и изпитванията могат да поставят ОКМ върху изделия от злато, сребро и платина след изпитване за чистотата на метала съобразно с договорените методи за изпитване. Всяка държава, подписала конвенцията, позволява вноса на стоки с ОКМ маркировка без допълнително изпитване и маркиране (когато тези изделия отговарят на изискванията за предлагане на вътрешния пазар: в такива случаи държавата-членка вносител ефективно делегира процеса на предоставяне на предварително разрешение на контролния орган на страната-износител). Нанасянето на ОКМ маркировка върху ИБМ се извършва доброволно; от договорните страни по конвенцията не се изисква задължително контролен печат. На практика това означава, че един износител може да избира да поиска ОКМ от вътрешното ведомство по пробите и изпитванията или да изпрати стоките на страната-вносител без ОКМ. Във втория случай конвенцията допуска страната-вносител да изиска ИБМ да отговарят на нейните изисквания. Освен това маркировката за отговорност трябва да е регистрирана в страната-вносител.

Изделията, върху които са нанесени четирите вида маркировка по конвенцията (ОКМ, маркировка на ведомство по пробите и изпитванията, маркировка за отговорност и маркировка за чистота на метала) се приемат от договорните страни по Конвенцията за контролните печати без допълнително изпитване или маркиране.

ОБЩА КОНТРОЛНА
МАРКИРОВКА

МАРКИРОВКА НА
ВЕДОМСТВОТО
ПО ПРОБИТЕ И
ИЗПИТВАНИЯТА

МАРКИРОВКА ЗА
ОТГОВОРНОСТ

МАРКИРОВКА ЗА
ЧИСТОТА НА
МЕТАЛА

5.2. Нанасяне на маркировката на ведомство по пробите и изпитванията

Нанасянето върху ИБМ на маркировка на ведомство по пробите и изпитванията от упълномощено ведомство по пробите и изпитванията показва,

⁶

Конвенция за контрола и маркировката на изделия от благородни метали, подписана във Виена на 15 ноември 1972 г. и изменена на 18 май 1988 г. Вж. <http://www.hallmarkingconvention.org/>.

че това изделие е показало задоволителни резултати при анализа и обикновено също показва характера и стандарта на чистота на метала.

Задължителната маркировка е изискване за промяна на „продукта или типа продукт преди да е възможно неговото пускане или оставане на пазара“ (член 2, параграф 1, буква б) от регламента). Поради това регламентът е приложим.

Освен това отказът на упълномощено ведомство по пробите и изпитванията да нанесе маркировка на ведомство по пробите и изпитванията е „забрана за пускане на пазара на този продукт или тип продукт“ въз основа на техническо правило по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от регламента. По този начин, когато упълномощено ведомство по пробите и изпитванията откаже да нанесе маркировка на ведомство по пробите и изпитванията върху ИБМ, което законно се предлага на пазара в друга държава-членка, то винаги трябва да прилага членове 4—6 от регламента.

5.3. Задължителната маркировка за отговорност

Национално правило, което изисква ИБМ да носят маркировка за отговорност, е техническо правило съгласно член 2, параграф 2 от регламента.

Решение за отказ от пускане на пазара на ИБМ поради липса на маркировка за отговорност е отказ по силата на член 2, параграф 1, буква б) от регламента.

По време на процедурата по предварително разрешаване упълномощеното ведомство по пробите и изпитванията трябва винаги да прилага членове 4—6 от регламента за ИБМ, които законно се предлагат на пазара в друга държава-членка, но не носят маркировка за отговорност.

5.4. Задължителната маркировка за чистота на метала

Национално правило, което изисква ИБМ да носят маркировка за чистота на метала, е техническо правило съгласно член 2, параграф 2 от регламента.

Решение за отказ от пускане на пазара на ИБМ поради липса на маркировка за чистота на метала е отказ по силата на член 2, параграф 1, буква б) от регламента.

В този случай упълномощеното ведомство по пробите и изпитванията трябва винаги да прилага членове 4—6 от регламента за ИБМ, които законно се предлагат на пазара в друга държава-членка, но не носят маркировка за чистота на метала.

6. ЗАДЪЛЖИТЕЛНИЯТ СТАНДАРТ ЗА ЧИСТОТА НА МЕТАЛА

6.1. Стандартът за чистота на метала

По-рано каратовото число беше мярка за чистотата на сплави на златото и платината, като определяше чистотата, изразена като тегловни части. Един карат е 1/24 чистота в тегловни части. Поради това 24-каратовото злато е чисто

злато (100 % Au w/w), 18-каратовото злато е 75 % злато, 12-каратовото злато е 50 % злато и т.н.

Каратовата система все по-често се допълва или замества от хилядна система за чистота на метала, в която чистотата на благородните метали се изразява в хилядни части чист метал в сплавта. Например сплав със 75 % съдържание на злато се означава като 750.

Често срещани каратови числа и хилядни единици чистота на метала, използвани за злато в ИБМ, са:

КАРАТИ	ЧИСТОТА В ХИЛЯДНИ ЕДИНИЦИ
24	999
22	916
20	833
18	750
15	625
14	585
10	417
9	375

В целия ЕС понастоящем има 18 различни стандарти за чистота на златото: 333, 375, 417, 500, 583, 585, 750, 800, 833, 835, 840, 900, 916, 958, 960, 986, 990 и 999. Само два от тях са общи за всички държави-членки (585 и 750). Стандартите за чистота на метала, които се прилагат съгласно Конвенцията за контролните печати, са: 999, 916, 750, 585 и 375.

За среброто в ЕС съществуват 15 различни национални стандарти за чистота на метала. Само 800 и 925 се приемат във всички държави-членки. Стандартите за чистота на метала, които се прилагат съгласно Конвенцията за контролните печати, са: 999, 925, 830 и 800.

За платината в ЕС съществуват пет различни стандарти за чистота на метала. Стандартите за чистота на метала, които се прилагат съгласно Конвенцията за контролните печати, са: 999, 950, 900 или 850. По наша информация България, Кипър и Германия не включват платината към благородните метали.

Освен това съществуват национални различия при методите на запояване, в разрешените допуски за стандартите за чистота на метала и в методите, използвани за установяване на чистотата.

6.2. Задължителният стандарт за чистота на метала попада в полето на действие на регламента

В повечето случаи националните технически правила определят кой стандарт за чистота на метала следва да бъде спазен при ИБМ, преди да стане възможно те да бъдат предлагани на пазара.

Конвенцията за контролните печати дава на всяка договорна страна свобода при определянето на стандартите за ИБМ, които могат да се произвеждат или предлагат за продажба в рамките на нейните граници.

Национално правило, което изисква ИБМ да отговарят на определен стандарт за чистота на метала, е техническо правило съгласно член 2, параграф 2, буква а) от регламента. Решение за отказ от предлагане на пазара на ИБМ поради неспазване на националния стандарт за чистота на метала е отказ по силата на член 2, параграф 1, буква б) от регламента.

GOLD

Стандарти за чистота на метала по Конвенцията за контролните печати:

999-916-750-585-375

SILVER

Стандарти за чистота на метала по Конвенцията за контролните печати:

999-925-830-800

PLATINUM

Стандарти за чистота на метала по Конвенцията за контролните печати:

999-950-900-850

7. ПРАКТИКАТА НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ПО ЧЛЕНОВЕ 34—36 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕС (ЧЛЕНОВЕ 28—30 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕО)

Регламентът не засяга практиката на Съда на Европейския съюз относно ИБМ във връзка с членове 34—36 от Договора за функционирането на ЕС (членове 28—30 от Договора за ЕО). Тази съдебна практика отразява разнообразието от различни национални законодателства и може да бъде обобщена по следния начин:

7.1. Съдебна практика по отношение на маркировката на ведомство по пробите и изпитванията

Когато ИБМ не носят контролен печат, поставен от независим орган в друга държава-членка и равностоен на предписания от държавата-членка вносител, както и понятен за потребителите в тази държава, Съдът на Европейския съюз посочва, че „когато националните правила налагат контролният печат да бъде поставен от независим орган, предлагането на пазара на изделия от благородни метали, внос от други държави-членки, не може да се забранява, когато върху тези изделия фактически е поставен контролен печат от независим орган в държавата-членка износител“⁷.

Когато ИБМ вече носят контролен печат, поставен от независим орган в друга държава-членка и равностоен на предписания от държавата-членка вносител, както и понятен за потребителите в тази държава, не е обосновано

⁷ Решение на Съда от 15 септември 1994 г., наказателно производство срещу Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper, дело C-293/93, точка 27.

задължителното поставяне на маркировка на ведомство по пробите и изпитванията от упълномощеното ведомство по пробите и изпитванията⁸.

7.2. Съдебна практика по отношение на маркировката за отговорност

Съдът на Европейския съюз приема, че с установяването на задължение за производителя или вносителя да поставят маркировка за отговорност върху изделията, указваща производителя, по принцип се дава възможност за осигуряване на ефективна защита на потребителите и за насърчаване на честната търговия⁹.

Въпреки това, по мнението на Съда не съществува необходимост от такава защита, когато ИБМ „се внасят от друга държава-членка, където законно са предлагани на пазара, ако вече имат поставен контролен печат в съответствие със законодателството в тази държава, при условие че все пак указаното върху контролния печат, което е предписано в тази държава под каквато и да е форма съдържа информация, която включва указания, равностойни на предвидените за контролните печати и предписвани от държавата-членка вносител, както и понятни за потребителите в тази държава“¹⁰.

Изискването да се регистрира маркировката за отговорност в държавата-членка, за която изделията са предназначени, в повечето случаи не е обосновано. То е обосновано единствено ако ИБМ от други държави-членки вече не носят контролни печати, които имат същото предназначение, т.е. в този случай — идентификация на лицето, което носи отговорността¹¹.

7.3. Съдебна практика по отношение на маркировката за чистота на метала

Съдът на Европейския съюз приема, че маркировката за чистота на метала принципно е в състояние да осигурява ефективна защита на потребителите и да насърчава честната търговия. Тъй като потребителят не е в състояние да определи на пипане или с просто око точната степен на чистота на метала на ИБМ, той би могъл лесно да бъде подведен при покупката на такова изделие, когато липсва контролен печат¹².

Въпреки това една държава-членка не може да изисква върху продукти, внасяни от друга държава-членка, в която те законно се предлагат на пазара и маркират с контролен печат съгласно законодателството на тази държава, да има поставен свеж контролен печат, когато информацията, която предоставя

⁸ Решение на Съда от 21 юни 2001 г. по дело Комисия/Ирландия, C-30/99, точки 69 и 70.

⁹ Решение на Съда от 21 юни 2001 г. по дело Комисия/Ирландия, C-30/99, точки 49; Решение на Съда от 22 юни 1982 г., наказателно производство срещу Timothy Frederick Robertson и други, дело 220/81, точка 11.

¹⁰ Решение на Съда от 22 юни 1982 г., наказателно производство срещу Timothy Frederick Robertson и други, дело 220/81, точка 12.

¹¹ Решение на Съда от 21 юни 2001 г. по дело Комисия/Ирландия, C-30/99, точка 50.

¹² Решение на Съда от 15 септември 1994 г., наказателно производство срещу Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper, дело C-293/93, точка 14; Решение на Съда от 22 юни 1982 г., наказателно производство срещу Timothy Frederick Robertson и други, дело 220/81, точка 11.

контролният печат, под каквато и да е форма, е равностойна на предписваната от държавата-членка вносител и понятна за потребителите в тази държава¹³.

7.4. Съдебна практика по отношение на задължителния стандарт за чистота на метала

Съдът на Европейския съюз постановява, че запазването на определението „златни” за изделия с чистота на метала от 750 хилядни тегловни части, когато изделия с чистота на метала от 375 ‰ или 585 ‰ се определят като „изделия от сплави на златото”, е в нарушение на член 34 от Договора за функционирането на ЕС (член 28 от Договора за ЕО)¹⁴.

Поради това налагането на национална забрана върху предлагането на пазара на ИБМ, които законно се предлагат на пазара в други държави-членки с описанието и указанието за чистота на метала, които носят в държавата-членка на произход, но не отговарят на разпоредбите относно стандарта за чистота на метала в държавата-членка, за която са предназначени, е много вероятно да представлява нарушение на член 34 от Договора за функционирането на ЕС (член 28 от Договора за ЕО).

¹³ Решение на Съда от 21 юни 2001 г., по дело Комисия/Ирландия, C-30/99, точки 29 и 30.

¹⁴ Решение на Съда от 8 юли 2004 г. по дело Комисия/Франция, C-166/03; Вж. също Решение от 14 юни 2001 г. по дело Комисия/Франция, C-84/00.